

[Freddy Madsen.]

skabe forbedringer. Vi skal derfor også være skånsomme i vor kritik, selv om vi ikke synes, at forslagsstillerne har haft en særlig heldig hånd. Jeg skal ikke blande mig i interne organisatoriske problemer i SF, men jeg må indrømme, at fristelsen faktisk er for stor til ikke at spørge, om det måske var en af de sager, man burde have behandlet med det faglige landsudvalg. Jeg kan sige for vores part, at vi har forhandlet disse problemer med vores faglige udvalg, og vi er helt enige om vores stilling til disse problemer.

Vi synes, at man her ligger lidt for meget under for parlamentarismen, når man ligesom anerkender, at et langsomt arbejdende udvalg skal have mulighed for at lægge sig hindrende i vejen for en gavnlig revision. Nu ved jeg nok, at det siges, at her er arbejdsmarkedets parter sammen og forhandler om tingene, men jeg ved også, at det er et meget bestemt krav ude i arbejderklassen, at der inden næste overenskomstsituation må foregå ændringer på disse områder, således at der bliver taget hensyn til de erfaringer, man drog ved den sidste overenskomstsituation, på en sådan måde, at man undgår det spil, der foregik sidste gang.

Nu er vi egentlig principielt af den opfattelse, at vi helt kunne undvære loven om mægling i arbejdsstridigheder, idet det burde overlades til parterne selv at fastsætte de nærmere regler for, hvordan man kunne lave mægling. Men da det næppe lader sig gennemføre nu, er vi ikke modstandere af, at der gennemføres et rimeligt arbejde for forbedringer, og vi vil også være med til at tage skridt til, at det kan ske inden de næste overenskomstforhandlinger.

Med hensyn til de enkelte punkter, som vi regner med afspejler SFs opfattelse med hensyn til en senere revision af loven, vil jeg godt sige vedrørende punkt 1, at vi er enige i, at sammenkædningsreglerne må væk; det må så overlades til parterne at afgøre, om man vil foretage en eller anden inddeling i grupper.

Vedrørende punkt 2 mener vi ikke, at forligsmanden skal have ret i det hele taget til at udsætte varslede arbejdsstandsninger, fordi vi mener, at de fastsatte varsler er tilstrækkelige, og at de fastsatte tidsterminer bør overholdes. Erfaringerne viser, at udsættelser ensidigt er i arbejdsgivernes favør. I øv-

rigt finder vi, at forligsmandens beføjelser også bør indskrænkes på andre områder, idet han spiller en alt for dominerende rolle i forhandlingerne.

Med hensyn til punkt 3 er vi tilhængere af, at man overalt anvender urafstemning. Men vi kan ikke acceptere, at det er folkettinget, der skal trække en ganske bestemt form ned over hovedet på forbundene, det må være medlemmerne i disse forbund, der suverænt afgør, hvordan de vil foretage afstemning. Derimod mener vi, at det er et langt vigtigere problem at få afskaffet 35 pct.-reglen, den ønsker vi væk og erstattet med bestemmelser om, at det er flertallet af de afgivne stemmer, der afgør et mæglingforslag. Vi mener også, at det ville være med til at fremme aktiviteten omkring afstemningerne.

Vedrørende punkt 4 forstår vi slet ikke, at det er medtaget. Al erfaring viser, at de økonomiske vurderinger, som statsmagtens organer frembringer forud for en overenskomstsituation, altid fortæller, at der absolut ikke er råd til at give indrømmelser. Dette forslag bidrager efter vores opfattelse til at skabe falske illusioner om, at disse beregninger er holdbare. Vi mener, at arbejderbevægelsen selv må frembringe det økonomiske materiale, der er brug for under afviklingen af en overenskomstsituation.

Endelig savner vi — og det synes vi er en af de væsentligste ting — et punkt, der vender sig mod det hemmelighedskræmmeri, der præger forhandlingerne i forligsinstitutionen. Det er en skandale, at man i det Herrens år 1974 kan true fagbevægelsens ledere med bøder og endog med fængsel, hvis de informerer medlemmerne om forhandlingernes gang, sådan som det faktisk burde være deres naturlige forpligtelse. Det er vi ubetinget modstandere af, og det mener vi bør ændres.

Nu er det vel tvivlsomt, om det foreliggende forslag til folketingsbeslutning kommer til endelig behandling, og derfor er man jo også behageligt fri for i og for sig at tage stilling til, hvilken skæbne det skal have videre frem. Men efter alt det, der er sagt, vil jeg bebude, at vi ved efterårssamlingens begyndelse vil fremsætte et forslag om ændringer i den omhandlede lov i overensstemmelse med nogle af de hovedretningslinjer, som jeg her har skitseret.